

tutioner f.eks., går til områder uden for København, og dér er de fleste penge så til Århus og andre områder, som hører til de stærke områder. Men også fra Statens Teatteråd f.eks., som har 76 mio. kr. til rådighed, går sådan et lille beløb som 350.000 kr. til Nordjylland og noget lignende til Ringkøbing. Peter Schaufuss-balletten i Holstebro får overhovedet ingenting. For at det skal være attraktivt at bo og skabe beskæftigelse i udkantområderne, så må alle faciliteterne være til rådighed.

Kendsgerningen er også, at den mest lavteknologiske industri findes i yderkantområderne. Det er den industri, som vil have vanskeligst ved at konkurrere i udlandet i fremtiden. Den skal altså skiftes ud med mere højteknologisk industri.

Derfor er det vigtigt, at man investerer i forskning og udvikling i yderkantområderne på IT-området, på andre højteknologiske områder, sådan at man fastholder de unge mennesker i et uddannelsesmønster dér, så de har lyst til at blive på egnen, også når de er uddannet.

Så der er mange ting, men nu er min tid udløbet i den her omgang.

Karen J. Klint (S):

Som både statsministeren og indenrigsministeren var inde på, gøres der faktisk allerede en del for at udligne nogle af de regionale skævheder, vi oplever her i landet. Begge henviser også til, at der jo er en række andre aktører uden for staten, som nødvendigvis må være med, hvis en positiv regional udvikling skal sikres.

Personlig mener jeg, at når det gælder lokal og regional udvikling, skal vi i Folketinget både kende vores muligheder og vores begrænsning. Igennem flere år har det været en tendens, at Folketinget styrer via rammebevillinger, så det i højere grad er blevet de enkelte kommuners og amtskommuners opgave at forvalte pengene til størst mulig gavn for deres borgere. Ad denne vej kan de derfor i dag selv gøre meget for deres udvikling.

Det siger sig selv, at skattegrundlaget står centralt i enhver kommunalpolitikers bevidsthed, men det forekommer mig, at der alt for ofte kun tænkes på den ene af de to vigtige kilder til kommunale skatteindtægter, og det er erhvervslivet. Beboerne i kommunen udgør den anden vigtige kilde til de kommunale skatteindtægter. Jeg tror, at der alt for ofte tænkes sådan, at erhvervsudviklingen automatisk vil

trække flere beboere til, men de to behøver ikke at være sammenfaldende, og der kan være meget kommunal udvikling at hente ved at gøre en indsats for at trække flere borgere til den enkelte kommune.

Vi har i årevis arbejdet på at gøre arbejdskraften både fleksibel og mobil, og jeg forventer da, at vi i stigende grad vil se folk, eksempelvis børnefamilier, flytte uden for de store byer til steder, hvor ejendomspriser og den kommunale skatteprocent som regel er lavere.

Min pointe er derfor, at mens vi selvfølgelig fortsat skal snakke infrastruktur i forhold til erhvervslivet og den mobile arbejdskraft, så bliver det lige så vigtigt i de kommende år at snakke bosættelse. Der er selvfølgelig stor kommunal prestige i at have et velfungerende erhvervsliv, men at have en masse glade og skattebetalende borgere er nu heller ikke af vejen.

Jeg vil mene, at det skulle være muligt at trække flere familier med børn ud til kommuner, som tilbyder en høj grad af service i form af gode pasningsmuligheder, gode skoler og andre målrettede tilbud. Det drejer sig måske om i nogle kommuner at rette blikket derhen, at det ikke behøver at være arbejde og bolig, der hænger mest sammen, men i lige så høj grad bolig-, fritid- og kulturtilbud og andre sammenhænge.

En ting har undret mig en lille smule i den debat, vi har, og det er, at næsten alle er gået ud fra, at de regioner, redegørelsen skal omhandle, var dem, vi normalt også kalder yderområderne som f.eks. nordvest for Limfjorden. Men hvis vi taler befolkningsudvikling, er der jo andre steder, hvor befolkningstallet er faldet over en periode, end lige netop de mest øde egne. Det er nemlig faldet lige så meget i København som f.eks. på Lolland og Bornholm igennem de sidste 20-30 år.

I København slås man for at trække solide skatteborgere til ved at skabe nye attraktive boligmiljøer som f.eks. det, der er undervejs på Holmen. Mens det måske nok er en anden gruppe end de føromtalte familier med børn, man ønsker at trække til de eksklusive boligkvarterer i København, så er ideen også farbar i andre regioner; det er jeg sikker på.

Det drejer sig om at gøre sit område attraktivt både for det at bo der og så for erhvervslivet. Det må være vejen frem.

Danmark har aldrig været helt ens region for region, og det tror jeg for så vidt heller ikke at vi ønsker at det skal blive, og millimeterretfærdighed tror jeg slet ikke på.